

Ens visita el 19 de març de 2024

Monika Zgustova per parlar d'*Ens vèiem millor en la foscor*

L'AUTORA:

Nascuda a Praga, Monika Zgustova resideix des dels anys vuitanta a Catalunya. Traductora, escriptora i periodista (col·labora amb El País i The Nation entre altres diaris, nacionals i internacionals), és autora de més de seixanta traduccions, del txec i del rus, de Bohumil Hrabal, Jaroslav Hašek, Václav Havel, Milan Kundera, Anna Ajmátova i

Marina Tsvetàieva entre d'altres. Per elles ha rebut el premi Ciutat de Barcelona i el premi Àngel Crespo. És autora de diverses novel·les:

- *La Dona dels cent somriures*. (Proa, Barcelona, 2001)
- *Menta fresca amb llimona*. (Proa, Barcelona, 2002)
- *La Dona silenciosa*. (Quaderns Crema, Barcelona, 2005)
- *Jardí d'hivern*. (Proa, Barcelona, 2009)
- *La Nit de Vàlia*. (Proa, Barcelona, 2013)
- *Les Roses de Stalin*. (Galàxia Gutenberg, 2016) ed. també en castellà
- *Vestides per a un ball a la neu*. (Galàxia Gutenberg, 2017) ed. també en castellà
- *Un revòlver per sortir de nit*. (Galàxia Gutenberg, 2019) ed. també en castellà
- *Ens vèiem millor en la foscor*. (Galàxia Gutenberg, 2022) ed. també en castellà

Ha estrenat dues obres de teatre, un recull de contes i dues biografies: de Bohumil Hrabal i de Gala Dalí.

L'OBRA:

Una mare i una filla. Fa quaranta anys, van haver de fugir del totalitarisme amb la resta de la família. Des d'aleshores, la seva relació ha estat marcada per tot allò que l'exili va trencar per sempre. Amb els anys, totes dues han refet la seva vida, però en continents diferents, presoneres tothora de no ser mai d'enlloc. I la distància, l'escàs temps compartit i les diferents realitats en què viuen han anat afeblint els vincles entre elles. Mentre la filla vola per damunt de l'oceà per veure potser per última vegada la mare ja gran, revisa la vida de totes dues buscant la comprensió. I, en arribar, l'esperen encara moltes sorpreses que demostraran que el final de la vida pot ser el moment més intens, profund i bell que es pot viure amb una mare.

Monika Zgustova *Ens vèiem millor en la foscor*

“La novel·la examina bàsicament dues qüestions: la de l'exili, el desarrelament i l'adaptació al país d'acollida, i les relacions de família a distància, sobretot la que es forma entre mare i filla, una relació que sol ser complexa. Però també hi ha el tema del final de la vida que pot representar una reconciliació amb els fills, amb la seva manera de veure el món que sol ser molt diferent, amb la vida d'aquests i fins i tot amb la pròpia vida”. (De l'entrevista a Política i prosa)

Per saber-ne més:

- [“Qui se'n va del seu país pot viure a qualsevol lloc”. Entrevista a Política & prosa amb Xavier Vidal-Folch](#)
- [“Mares i filles”, crítica a Núvol de Teresa Costa-Gramunt](#)
- [Presentació del llibre al programa Més324](#)